

NIKAM (2) *pron*

a *pochylone*.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

Zaimek przysłówkowy: Ani trochę z miejsca, ani na krok (2) : Obliczé ij fweé vfta na twych pierfiách kładę/ ferdecźnie cie tzałuię/ nikam nieoddáláy OpecŻyw 18v.

Frazy: [»już była nikam: Sam Pan Bog zluthował fie nád człowiekiem/ á w tym swoię włafną łáfkę okazał ku nam/ iże kiedy iuż było nikam (iáko mówią) toż on sam rátował nas á grzechom odpulzczenie fpráwił/ miłóściwe láto swoje okazał wierzącym á pokutuiącym grzełznikom. GilPos 140 (Linde).]

»z miejsca nikam« = nie nie sprawiwszy; parum vel nihil proficio a. promoveo, ne digitem quidem progredior, spissum est, pro spisso evenit, quod tenetur per manus fugit, nullam accessionem facio, opus labori non respondet, fructum labori parem non experior a. non sentio, magno conatu a. cursu a. labore parum proficio a. assequor, magni laboris parvum fructum capio Cn (1): y mówionoć iuż o tym ná kilku féymiéch/ ále iáko náfzy/ vmieią rzeczy podáć/ á potym z mieyfcá nikam. KochWr 35; [Było popifowania dofyć zchęciámi fwemi ku R. P. ieden nád drugiego z orácyą fie wynofząc/ ále z mieyfcá iáko ono mowią nikam. BielKron 1597 612 (Linde)].

[Zwrot: »nie moc nikam: widząc tedy iż prze wozy wojsko nie mogło nikam, abociem wszystkie wozy w błocie były powięzły PamJancz 94.]

JB